

Atsišaukimas į Lietuvų Tautą

Tautiečiai ir Tautietės!

Sovietų Rusija, su kuria Lietuva stengdavosi visados geruoju sugyvent ir kuriai niekad nėra nieko pikto padariusi, 1940 m. birželio mėn. 14 d. po pretekstu visiškai nepagrįstų ~~kultūrinių~~ priekaištų, pastatė Lietuvai ultimatumą. Iš mūsų buvo pareikalauta atstatyti Vyriausybę, veikiančią pagal Valstybės Konstituciją, patraukti be jokio pagrindo kaikiuriuos jos narius ir leisti įvesti neribotai sovietų kariuomenei į Lietuvą.

Sekančią dieną rusų raudonoji armija, peržengdama Lietuvos sieną, užėmė visą mūsų kraštą.

Tuomi Sovietų Rusija sulaužė jos pačios Lietuvai duotą 1939 m. spalio mėn. 10 dienos sutartyje iškilmingą pasižadėjimą jokių būdu nepaliesti Lietuvos valstybės suverenumo ir jos vidujinės santvarkos. Iš to savaime seka, kad Lietuva sakytos sutarties nuostatais, paliečiančiais savitarpinės pagalbos teikimą, nuo sutarties iš rusų pusės sulaužymo momento, nebėra surišta.

Jėga išbrovę į mūsų kraštą, jėga pašalinę teisėtą Vyriausybę ir jos vieton pastatę kitą, bejėgią pasipriešinti smurtui, rusai okupantai skuba paversti mūsų kraštą Sovietų Rusijos dalimi.

Okupantų primestos valdžios darbai ir užsimojimai, diriguojami iš Maskvos, vaizdžiai rodo, kaip viešuliškai greit einama prie nepriklausomos Lietuvos valstybės likvidavimo.

Visi savo akimis matome, kaip be atodairos griaunama visa tai, ką mūsų tauta ir valstybė buvo sukūrusios per nepriklausomo gyvenimo laikotarpį. Tautiškumas ir patriotiškumas pašiepiami ir gujami, tautos moralė pakertama niekinant religiją, lietuvių spauda išniekinta ir viešai reikšti nuomonę nebevalia, kariuomenė dezorganizuojama, Šiaulių Sąjunga likviduota, tautiniai lietuviškos organizacijos uždarytos, sveikas krašto ūkis griaunamas, finansai ir mūsų valiutos - lito pagrindai ardomi, valdžios pareigūnais skiriami asmenys be patyrimo valstybiniame darbe, buvę aiškūs Lietuvos nepriklausomybės priešai ir jos duobkasiai, dažnai žydai ir net su kriminaline praeitimi.

Vienu žodžiu diena dienon visas kraštas vis daugiau stumiamas į baisią bedugnę, į sovietišką komunizmą, kuris, kaip pačios Sovietų Rusijos pavyzdys vaizdžiai rodo, neša žmonėms didžiausią vergovę ir baisu materialinį bei dvasinį skurdą.

Jis grėšia:

- mūsų ūkininkams, kurie sudaro tautos kamieną ir yra didžiausia lietuviybės ir valstybės atrama, - palikti be nuosavos žemės ir patekti į naują baisią haudžiavą;
- mūsų darbininkams - tapti rusų ir žydų komisarų vergais, pusbadžių ir pusnuogių gyvenimą pelnant;
- mūsų tautinei inteligentijai - būti žiauriausiu būdu išnaikintai;
- mūsų miestelėnams - netekti savo verslo ir pragyvenimo šaltinių. Šia kriptimi rusų komunizmas prasimina sau kelią neribotu teroru. Areštai nekaltų žmonių jau plačiai vykdomi. Grasinama visą kraštą paplukdyti kraujuje už tai, kad žmonės nori ginti ją teisėtai, savo prakaitu ir triusu nuo amžių-amžių įgytą turtą, kad rįsta reikšti meilę savo tėvynei Lietuvai, kad valstybės reikalus nori matyti ne okupantų ir žydų tvarkomus, kad laisvai nori tikėti į Deivą, laisvai pasirinkti sau darbą, kad išdrįsta protestuoti prieš žydų akiplėšiškumą. Niekas nebėra tikras dėl rytojaus, dėl savęs, dėl savo šeimos likimo ir dėl duonos kąsnio.

Raudonosios rusų Armijos iš pasalų užpulza ir paverginama lietuvių tauta šioje sunkioje valandoje savo žvilgsnį ir viltis nukreipia į galingąją savo kaimyną vakaruose - Didžiąją Vokietiją. Jos geniališkasis Vadas yra juk paskelbęs kovą visokiai neteisybei Europoje, yra užsibrėžęs ilgelbėti jos kultūrą ir civilizaciją nuo žydų išgalvoto komunizmo. Jis stebėtinau greitu būdu perbloškęs visus Vokietijos priešus, ateina kurti naujos Europos, kurioje ir mūsų nedidelė tauta turės jai prideramą vietą.

Prisimindami mūsų tūkstančių metų kaimynystę su vokiečių tauta ir pasitikėdami didžiojo vokiečių Tautos Vado Adolfo Hitlerio, kaip ir visos vokiečių tautos taurumu, mes kreipiamės į šį didįjį mūsų kaimyną, prašydami išgelbėti mūsų kraštą nuo Maskvos komunistinio imperializmo. Mes prašome visos lietuvių tautos vardu pagalbos sunkioje ir nelygioje kovoje už laisvos ir savystovios Lietuvos valstybės atstatymą.

Lietuva jau ne kartą istorijos bėgyje yra savo protėvių kraujumi priešinusis slavų ir azijatų antplūdžiams į Vakarų Europą. Ji ir ši kartą yra pasiryžusi, kovodama už savo laisvę, prisidėti prie Europos kultūros ir civilizacijos gynimo nuo komunistinio rusiškai - aziatiško barbarizmo.

Ponas Lietuvos Respublikos Prezidentas Antanas Smetona, kuris randa si Maskvos okupantų galiai nepasiekiamoje vietoje ir kuris nuo savo pareigų nėra stsisakęs, pasiremdamas Jam priderama teise pavedė man sudaryti Lietuvos Vyriausybę, į kurią bendradarbiais pasikviečiau valstybiniame darbe patyrusius ir kovoje už Lietuvos laisvę išbandytus patriotus, kurių vardai ne nuo šiandien mūsų kraštui žinomi.

Kaip pirmasis Lietuvos kariuomenės kūrėjas savanoris aš, lygiai kaip sunkiais 1918 metais tariau aiškiai nuspėjęs visos lietuvių tautos karščiausią troškimą ginti savo laisvę ir gelbėti savo Valstybės nepriklausomybę.

Tai vyriausias mano ir mano sudarytosios Vyriausybės uždavinys.

Prisimindamas tą didelę atsakomybę už savo tautos likimą, savo ir savo bendradarbių vardu iškilmingai pareiškiu, kad mes visi šventai prisiekiame visas savo jėgas ir savo gyvybę atiduoti Lietuvos Tėvynės labui, nesustoti pusiaukeyje ir žūt-būt išvesti mūsų kraštą į geresnę ateitį.

Visus lietuvius, vyrus ir moteris, pirmoje eilėje tuos, kurie pajėgia valdyti ginklą, raginu man visokeriopai padėti ir šioje mūsų tautos likimo posukio valandoje stoti be jokių rezervų mano ir mano Vyriausybės dispozicijon, kad mūsų Tėvynė vėl taptų laisva ir laiminga.

Nuo šios dienos mano vadovaujama Vyriausybė yra vienintelė teisėta, kaip pagal Valstybės Konstituciją sudaryta, lietuvių tautos atstovė ir Lietuvos valstybės galios vykdytoja. Ji stoja į darbą ne tam, kad kam kerštautų ar ką be pagrindo slopinus, bet kurti naują Lietuvos gyvenimą. Visi piliečiai kviečiami drausmingai klausyti ir pildyti jos visus įsakymus ir nurodymus. Tie, kurie to nedarys ar net bandytų pasipriešinti, bus be atodairos ir griežčiausiai sudrausti.

Giliai tikėdamas į didžiojo Vokiečių Tautos Vado Adolfo Hitlerio idėjas esu tikras, jog jis išties mums pagalbos ranką išlaisvinti lietuvių tautą iš Sovietų vergijos.

Nepriklausomas Lietuvos gyvenimas, pradėta kurti demokratiniiais pagrindais, nepateisino lietuvių tautos lūkesčių. Pastaruoju metu buvęs taip vadinamas tautinis režimas irgi suklypo, kaip neparodęs reikalingo dinamizmo, nesugebėjęs apsispręsti didžiųjų Europos įvykių atžvilgiu ir nepajėgęs patraukti su savim platesniosios mūsų tautos masės.

Naujai mano ir mano Vyriausybės atstatomoji Valstybė bus pagrindžiama tokiais pat pagrindais, kokiais remiasi tretysis vokiečių Reichas, būtent tautiniai-socialistinio bendruomingumo, kuris taip skaisčiai nušvietė mūsų didžiojo kaimyno padangą. Neabejoju, jog minėti pagrindai, pritaikinti mūsų krašto sąlygoms, atneš ir Lietuvai daugiau šviesos ir laimės.

Einant sakytu keliu visų pirma bus įgyvendinta pilnoji tautos vienybė, įvairiais patriotizmo ir socialinio teisingumo principais, priešbyle koki savanaudiškumą, ar tai luomų ar tai paskirų asmenų. Korupcijos reiškiniai ir plutokratiški pakrikimai bus išrauti iš pat šaknų. Naujoji Vyriausybė remsis ne vienu ar kitu luomu, bet visa lietuvių tauta, jos platesniais sluoksniais, įsitikinusi ten surasti naujų neišsemiamų tautinių jėgų Tėvynei gelbėti ir naujai atstatyti.

Darbas ir dirbančiųjų interesai, kaip rankos darbininkų, ūkininkų, taip ir proto darbininkų, naudosis naujosios Lietuvos aukščiausiąja globa. Visa tauta bus surikiuota į vieną bendrą užsižadėjusiųjų sudrausmintą darbo bendruomenę, kadangi tik darbas, bet ne jo vengimas daro

žmones laimingus, ir sukuria kraštui ir valstybei pagrindą progresui ir visuotiniam progresavimui.

Be to lietuvių tauta bus apvalyta nuo svetimosios rasės, kuri per šimtmečius savanaudiškai čiulpė lietuvių prakaito ir puslėtų rankų darbo vaisius, kaip dabar, taip ir priespaudos laikais praeityje Lietuva visados ir visados išduodavo. Kaip žydai atsilygino lietuvių tautai už jos svetingumą ir humaniškumą, kiekvienas galėjo per paskutiniąją rusų raudonosios armijos okupaciją pakankamai persitikrinti. Tai, ką šie krikščioniškųjų tautų siurbelės iš lietuvių tautos praeitais laikais išlupė, turi būti lietuvių tautai, ypač jos bėdniešiams sluoksniams - rankos ir žemės darbininkams - kaip daugiausiai Jūdų nuskriaustais, istatindavystės keliu gražinta atgal bendram lietuvių tautos labui.

Viešasis labas, vienalytė krašto politinė vadovybė, sudrausmintas visų tautos kūrybinių pajėgų darbas ir griežtas pareigų ėjimas iki pasiaukavimo - tai naujai kuriamos mūsų Valstybės ir mano Vyriausybės gairės!

Tikrovė parodė kokių milžiniškų vaisių, per trumpą laiką atsiekė tie kraštai, kaip Vokietija, kurie tvarkosi naujais tautinio bendruomenumo bei nacionalsocializmo pagrindais. Lietuva ir jos darbo žmonės gali būti tikri, kad ir jie susilauks naujos gerovės. Kitų išbandytieji ir savo tikslingumu išryškėję nacionalsocialistiniai valstybės gyvenimo tvarkymo ir jos vadovavimo metodai yra minėtam didžiam tikslui siekti geriausias kelias, kaip teko man per ilgus mano buvimo Vokietijoje metus vietoje įsitikinti.

Ankštoje draugystėje su savo galingu kaimynu Vakaruose-, Didžiuoju Vokietijos Reichu-, Lietuva turės gražiausios progos pasinaudoti naujosios Vokietijos kūrybiniais šaltiniais ir visokeriopais jos patyrimais savo pažangai visose valstybės gyvenimo ir tautos gyvenimo srityse ugdyti.

Ypatingos atydos Vyriausybė kreips į ūkinių santykių tarp Lietuvos ir Vokietijos vystymą. Lietuva, kaip žemės ūkio šalis, visai natūrališkai papildė supramonėjusią Vokietiją. Vien jau dėl šios aplinkybės Vyriausybė dės visų pastangų pirmoje eilėje toliau intensyvinti mūsų valstybės žemės ūkį, kad patiekti Vokietijai galimai daugiau maisto produktų ir už tai gauti iš jos pertekusios industrijos gaminių. Šiuo būdu susidarys ankštas tarp abiejų valstybių ūkis bendradarbiavimas ir intensyvus pasikeitimas prekėmis, kas prisidėtų prie abiejų tautų gerbūvio kėlimo.

Mano Vyriausybė yra įsitikinusi, kad Lietuvos atsišliejimas į savo didįjį kaimyną, mūsų tautai gali būti ypač naudingas. Tai sudaris jai sąlygas ramiai ir visiškai saugiai nuo išorinių pavojų naudotis pilna laisve, ~~ekonomiškai~~ sėkmingai toliau ugdyti savo valstybės nacionalinį, kultūrinį, politinį, socialinį ir ūkinį gyvenimą.

Tokiuo savo politiniu ir ūkiniu prisiderinimu prie naujos padėties, Lietuva, dėka lietuvių tautiškam ir rasiškam savitumui, kaip vienos seniausiųjų Europoje tautų grynai ariškos, o taip pat dėka lietuvių moraliskam švarumui, jo darbštumui ir kūrybiniam pajėgumui, prisidės ir iš savo pusės prie naujos geresnės Europos sudarymo, kuriai sukurti vokiečių Genijus jau stovi ant tvirto kelio.

Dabar žodžiams seks darbai!

Telaimina ir saugo Aukščiausiasis mūsų brangią Tėvynę - Lietuvą.

..... 1940 m. liepos m. d

.....
Ministras Pirmininkas

Užs.Rkl. Ministras
Žemės Ūkio Ministras
Teisingumo Ministras
Susisiekimo Ministras
Darbo ir Socialės
Apsaugos Ministras

Vidaus Rkl. Ministras
Finansų ir Prekybos-Pramonės
Ministras
Švietimo Ministras
Krašto Apsaugos Ministras
Tautiniai-Nacionalinio Auklėjimo ir
Propagandos Ministras

Valstybės Kontrolierius